

LAD. OGOREK:

Poletni čas.

as so nam učeni možje pomaknili za eno uro naprej s tem, da so 30. dan aprila skrajšali za eno uro — ob 11. ponoči je bilo polnoči — a dan 1. majnika podaljšali za eno uro. Zadnji dan aprila t. l. je štel torej le triindvajset ur, prvi dan majnika pa petindvajset ur. Sedaj gre čas in z njim gremo mi svojo staro pot naprej proti večnosti, ki končno čas in nas pogoltne s svojo nepovratnostjo!

Tako ostanejo ure naravnane do 30. septembra. Tedaj jih bo treba opolnoči ustaviti in čakati, da mine ena ura. Ko bi morala biti 1. ura po polnoči, bo pravzaprav šele polnoč. Torej se zgodi 30. septembra, da bo ta dan za eno uro krajši — zgodilo se bo ravno narobe, kar se je sedaj med zadnjim

aprilom in prvim majnikom. Od 1. oktobra pa zopet urežemo svojo staro pot dalje ...

Ta čas od 30. aprila do 1. oktobra imenujemo **poletni čas**.

Čemu so napravili to prekucijo v naših starih navadah?

Pravijo, da z ozirom na štedljivost. — Poleti imamo dnevne luči v izobilju, pozimi pa nam je primanjkuje. Izobilje lahko prenašamo, primanjkljaj pa moramo nadomestiti. To je človeka dovedlo do izuma umetne luči, ki pa stane mnogo denarja. Ker se poleti svetloba zjutraj prej začinja nego pozimi, začnimo torej tudi z vsakdanjim rednim delom eno uro prej, da moremo delo eno uro prej tudi končati! Potem nam ostaja še toliko časa po dovršenem dnevnem delu, da se lahko oddahnemo in odpočijemo na dnevni luči, kar je bolj zdravo in cenejše, nego če bi nam gorela umetna luč. Pozimi se pa zjutraj svetloba pozneje začinja nego poleti, torej začnimo tudi z delom eno uro pozneje, da oa moremo obaviti vendarle še v prvem mraku! Tako si v prvem in drugem slučaju prihranimo kolikortoliko na umetni luči, kar prihaja v korist vsakemu posamezniku in skupnosti.

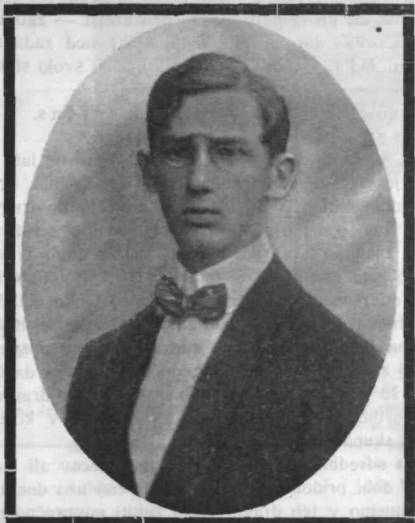
Računajmo! Ta nova odredba obsega dobo petih mesecev ali stotriinpetdesetih dni. V tej dobi pridobimo vsak dan po eno uro dnevne svetlobe. Ta prihranek smemo v teh dragih časih ceniti povprečno na dan za vsako osebo po dva vinarja, kar da v petih mesecih okroglo

3 krome. Če vzamemo rodovino 5 oseb, vidimo, da prihrani ta v poletnem času 15 kron. Za posameznika se ta prihranek na prvi pogled ne vidi posebno velik. Če pa upoštevamo samo število Slovencev (1,500.000), vidimo da prištedimo na ta način na čimnetni luči 4,500.000 K — torej vsoto, ki je treba pred njo spoštljivo dvigniti klobuk z glave! V vsej naši državi pridobimo tem potom nad 130 milijonov kron! Lepi denarci, ki se jih da dobro obrniti v katerikoli namen!

Tak poletni čas uporablja že od nekdanj kmetiški stan: vstaja k delu in lega k počitku, kakor mu to kaže delo in narekuje dnevna svetloba. Po tej se ravna mnogokje tudi šola, ki se poleti začčenja zjutraj prej nego pozimi!

Sedaj je ta zgodnejši začetek, oziroma konec našega pehanja za ljubim vsakdanjim kruhkom zakonito ustanovljen. Ugodnosti poznamo, slabo stran pa spoznamo! Od vseh teh izkušenj bo odvisno, ali ostane ta odredba tudi za bodoče čase.

Enaka izpremema se je izvršila doslej samo šele enkrat, in sicer dne 1. aprila 1893., ko so uvedli takozvani srednjeevropski čas, ki se po njem ravnaajo n. pr. na železnicah.

Srečko Vilfan,
učitelj v Knežaku, padel
na italijanskem bojišču.

(Glej pesem „Pomlad že prišla
bo . . .“ na 1. strani II. le-
tošnje številke!)